

ನಮ್ಮದಿಯಿಂದ ಇದ್ದೋರೆಲ್ಲ ಸ್ವಾರ್

ರಾಮ್ ಜೀ ಕಲರ್ಸ್‌ನ ರಾಮಚಾರಿ ನಿರ್ದೇಶಕ

◆ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಹಿಂತಿರುಗಿ ನೋಡಿದರೆ ಏನು ಕಾಣುತ್ತದೆ? ಹಳೆಯದನ್ನು ಕರೆದುಕೊಳ್ಳಬಾರದು. ಋಷಿಗಿಂತ ನೋವೇ ಜಾಸ್ತಿ ಆಗುತ್ತದೆ. ಹೀಗೆ ಮಾಡಿದ್ದರೆ, ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದ್ದರೆ ಎಂದೆನಿಸುತ್ತದೆ. ಹಿಂದಕ್ಕೂ ತಿರುಗಿ ನೋಡದೆ, ಮುಂದಕ್ಕೂ ಇಣುಕದೆ ವರ್ತಮಾನದಲ್ಲಿಯೇ ಇರುವುದು ಒಳ್ಳಿತು. ಏಕೆಂದರೆ ಅರ್ಥ ಗಂಟೆಯ ಹಿಂದೆ ಏನಾಯಿತು ಎಂದು ನೆನಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಲೂ ನನಗೆ ಸಮಯ ಇಲ್ಲ. ನನ್ನ ಸಂಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ 538 ಸಿಬ್ಬಂದಿ ಇದ್ದಾರೆ. ಒಂದು ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತಿರುವಾಗ ಯಾವುದಕ್ಕೂ ಪುರಸೊತ್ತಿಲ್ಲ.

◆ ವೀಕ್ಷಕನ ಮನದಲ್ಲಿ ಕಥೆ ಮನೆ ಮಾಡಬೇಕು ಅಂದರೆ ನಿರ್ದೇಶಕನ ಪಾತ್ರವೇನು? ಕಥೆಗಾರ ವಿಶೇಷ ಬುದ್ಧಿವಂತಿಕೆ ಉಪಯೋಗಿಸಿದರೆ ಯಾವತ್ತೂ ಸೋಲುತ್ತಾನೆ. ಎಂತಹದ್ದೇ ಮಾನದಂಡದ ಕಥೆಯನ್ನು ತರಬೇಕು ಅಂದರೆ, ಸಾಮಾನ್ಯನಂತೆ ಯೋಚಿಸಬೇಕು. ಅದರಲ್ಲೂ ಮಧ್ಯಮ ವರ್ಗದವರ ಮನೋಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಯೋಚಿಸಿದರೆ ಅದ್ಭುತ ಕಥೆ ಹುಟ್ಟುತ್ತದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ಬಣ್ಣ, ರೂಪ, ರೂಪಾಂತರವನ್ನು ನೀಡಬಹುದು. ಭಾವನೆಗಳನ್ನು ಹುಟ್ಟುಹಾಕುವಾಗ ಯಾವತ್ತೂ ಕನಸು ಕಾಣುವ ಜಾಗದಲ್ಲಿ ಇರಬೇಕು. ದೊಡ್ಡವರಿಗೆ ಕನಸು ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಬಡ ಕೂಲಿಕಾರರು ಅವತ್ತಿನ ಜೀವನ ನೋಡುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ಸಮಾಜ, ಮಾನ, ಮರ್ಯಾದೆಗೆ ಅಂಜುವ ಜನ ಒಂದು ಚೌಕಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಬದುಕುತ್ತಾರೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಅವರ ಒದ್ದಾಟ, ಯಶಸ್ಸು, ವೈಫಲ್ಯ ಕಥೆಗೆ ದೊಡ್ಡ ಚಲನೆಯನ್ನು ನೀಡುತ್ತದೆ.

◆ 'ರಾಮಚಾರಿ', 'ಗೀತಾ', 'ಮಗಳಗೌರಿ' ನಿರ್ದೇಶನದ ಒತ್ತಡ, ನಿಮ್ಮ ಖಾಸಗಿ ಬದುಕು ಹೇಗಿದೆ? ನನ್ನ ವೃತ್ತಿಯೇ ನನ್ನ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಬದುಕು, ಅದುವೇ ಮನೆ ಆಗಿದೆ. ನನ್ನನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಪತ್ನಿ ಮತ್ತು ಮಕ್ಕಳು ಸಿಕ್ಕಿದ್ದಾರೆ. ಸಣ್ಣ ಸಮಯವನ್ನು ಅವರಿಗೆ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ಅದನ್ನು ಅವರೂ ಆನಂದಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅದೇ ಒಳ್ಳೆಯದೇನೋ, ಏಕೆಂದರೆ ನಾನು ಅಪರೂಪಕ್ಕೆ ಸಿಗುವುದರಿಂದ ತುಂಬ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ನೋಡುತ್ತಾರೆ. ನನ್ನ ಪತ್ನಿಗೆ ಮನೆಯೇ ಪ್ರಪಂಚ. ಆಕೆ ತಾನು ತನ್ನ ಮಕ್ಕಳು, ಬಂಧು ಬಳಗವನ್ನು ನೋಡುವುದರಲ್ಲೇ ಋಷಿ ಕಾಣುತ್ತಾಳೆ. ನನಗೆ ಕೆಲಸವೇ ಚಟವಾಗಿದೆ. ಕೆಲಸ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಬೇಜಾರಾಗುತ್ತೆ. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಆರಂಭದ 25 ಕಂತುಗಳನ್ನು ಮುಗಿಸಿ ನಿರ್ದೇಶನ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ನಂತರ ಸಹಾಯಕ ನಿರ್ದೇಶಕರು ನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅದರ ಉಸ್ತುವಾರಿಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಆದರೆ ಸೂತ್ರ ಮಾತ್ರ ನನ್ನ ಕೈಯಲ್ಲೇ ಇರುತ್ತದೆ. ನನ್ನ ನಾಡಿಮಿಡಿತ ಅರಿತು ಅವರು ಮುಂದುವರಿಸುತ್ತಾರೆ.

◆ ಸ್ವಾರ್ ಹುಟ್ಟುಹಾಕುವ ನಿರ್ದೇಶಕರಿಗೆ ತಾನೂ ಹಾಗೆ ಆಗಬೇಕು ಅಂತ ಅನ್ನಿಸುವುದಿಲ್ಲವೇ? ನಿರ್ದೇಶಕನಾಗಿ ಅಪ್ಪನ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಇದ್ದೇನೆ. ಅಪ್ಪ ಆದ ಮೇಲೆ ಅದುವೇ ಆಗಿರಲು ಇಷ್ಟಪಡ್ತೀನಿ. ಮಕ್ಕಳು ಅಪ್ಪನನ್ನು ಮೀರುವುದಿಲ್ಲ. ಕೆಲವರು ನೀವು ಬ್ರಾಂಡ್, ನಿಮ್ಮ ಬೆಲೆ ನಿಮಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ ಎಂದೂ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಅದು ಗೊತ್ತಾಗದೇ ಇರುವುದೇ ಒಳ್ಳೆಯದು ಎಂದು ನಾನು ಅಂದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ನಿಜಕ್ಕೂ ಹಾಗೆ ನನಗೆ ಅನ್ನಿಸಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲರೂ ಒಂದೇ. ಸ್ವಾರ್‌ಗಿರಿ ತುಂಬಾ ಭಾರ. ನಾನು ಇವತ್ತು ನಡೆದಾಡಿಕೊಂಡು ಆರಾಮಾಗಿ ಇದ್ದೇನೆ. ಸ್ವಾರ್ ಅಂದುಕೊಂಡರೆ ಕಷ್ಟ ಆಗುತ್ತದೆ. ಯುವ ಕಲಾವಿದರಲ್ಲಿ ಕೆಲ ಸಮಸ್ಯೆಗಳು ಉಂಟಾಗುವುದು ಇದೇ ಕಾರಣಕ್ಕೆ. ಜನಪ್ರಿಯತೆಯ ಭ್ರಮೆಗೆ ಬೀಳುತ್ತಾರೆ. ಬರ್ತಾ ಬರ್ತಾ ಹಾಗೆ ಬದುಕಲು ಸಾಧ್ಯ ಆಗದೇ ಇರಬಹುದು. ನನ್ನ ಪ್ರಕಾರ ನಮ್ಮದಿಯಿಂದ ಯಾರಲ್ಲೂ ಇದ್ದಾರೋ ಅವರೇ ನಿಜವಾದ ಸ್ವಾರ್.

◆ ನಾನೂ ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿಗೆ ಬರಬೇಕು ಎನ್ನುವವರಿಗೆ ನಿಮ್ಮ ಸಲಹೆ. ತುಂಬ ಸರಳ. ನಟ ಆಗಬೇಕಾ ಕನ್ನಡಿ ಮುಂದೆ ನಿಂತುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಅವರನ್ನು ಅವರು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಏನಾಗಬೇಕೋ ಅದನ್ನು ಕಾಣಬೇಕು. ಒಂದು ಸೀರಿಯಲ್‌ಗೆ ಆಡಿಷನ್ ಕಾಲ್ ಮಾಡಿದರೆ ಸಾವಿರಾರು ಮಂದಿ ಬರುತ್ತಾರೆ. ಅದರಲ್ಲಿ 25 ಮಂದಿ ಮಾತ್ರ ಆಯ್ಕೆ ಆಗುತ್ತಾರೆ. ಉಳಿದವರು ಬೈದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿರುತ್ತಾರೆ. ವೈಯಕ್ತಿಕವಾಗಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಕೊಡಲು ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಸಹಜವಾಗಿ ಇದ್ದವರನ್ನೇ ನಾಯಕಿಯಾಗಿ ಆಯ್ಕೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಸ್ವಪರಿಶ್ರಮದಿಂದ ಬಂದವರಿಗೆ ಆದ್ಯತೆಯನ್ನು ನೀಡುತ್ತೇನೆ. ನಟ ಆಗಬೇಕಾದವರು ನಾಯಕ ಆಗದಿದ್ದರೆ ಯಾವ ಪಾತ್ರಕ್ಕೆ ಸೂಕ್ತ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಅವಕಾಶ ಸಿಕ್ಕಾಗ ಅವರನ್ನು ಅವರು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಪರಿಚಯ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಜಿಮ್ ಬಾಡಿ ಇದ್ದರೆ ಹೀರೋ, ಗ್ರಾಮರ್ ಆಗಿದ್ದರೆ ಹೀರೋಯಿನ್ ಎನ್ನುವುದು ತಪ್ಪು ಕಲ್ಪನೆ. ನಟನೆ ಅಂದರೆ ಅದೇ ಅಲ್ಲ. ಅಭಿನಯ ಕೌಶಲ್ಯದಿಂದ ಹೊರ ಹೊಮ್ಮುತ್ತದೆ. ಬಹುತೇಕ ಸ್ವಾರ್ ನಟರು ಜಿಮ್‌ನಿಂದ ಆದವರಲ್ಲ. ಅವಕಾಶ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಸಿಗುತ್ತದೆ. ಗುಣಮಟ್ಟ ಇದ್ದರೆ ಮಾತ್ರ ಉಳಿಯುತ್ತದೆ.

◆ ನಿಮ್ಮ ಬಗ್ಗೆ ಬೇರೆ ಏನಾದರೂ ಹೇಳಬಹುದಾ? ನನಗೆ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ಭೇದ ಭಾವ ಇಲ್ಲ. ನಾನು ಸೆಟ್ ಬಾಯ್ ಆಗಿ ಕೆಲಸವನ್ನು ಶುರುಮಾಡಿದೆ. ಡಿಪ್ಲೊಮಾ ಇನ್ ಎಲೆಕ್ಟ್ರಾನಿಕ್ ಕಮ್ಯುನಿಕೇಷನ್ ಓದಿ ಕಂಪನಿಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದವನು ಅದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬಂದ. ಇಲ್ಲಿ ಕಸಗುಡಿಸುವುದರಿಂದ ಕೆಲಸ ಕಲಿತೆ. ಅಲ್ಲಿ ಕಲಿಯಲು ತುಂಬ ಅವಕಾಶ ಸಿಕ್ಕಿತು. ಕಸ ಗುಡಿಸುತ್ತೇನೆ ಅಂದರೆ ನನ್ನಲ್ಲಿ ಅಹಂ ಸಂಪೂರ್ಣ ಇಲ್ಲ ದಾಗುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮದು ಜಮೀನ್ದಾರಿ ಕುಟುಂಬ, ಅಪ್ಪ ದೊಡ್ಡ ರೈತ. ಹೀಗಿದ್ದೂ ಇದು ಆಸಕ್ತಿಯ ಕ್ಷೇತ್ರ, ಯಾವ ಕೆಲಸವಾದರೂ ಸರಿ ಎಂದು ಬಂದವನು ನಾನು. ಇಗೊ ಬಿಟ್ಟು ಯಾರು ಏನೇ ಹೇಳಿದರೂ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೆ. ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಕಲಾವಿದರು ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದರೆ ಅವರ ಮಾತು ಕೇಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೆ. ಟೇಬಲ್ ಒರಸುತ್ತಿದ್ದೆ ಕಸಗುಡಿಸುತ್ತಿದ್ದೆ. ಆ ಕೆಲಸ ಬಿಟ್ಟು ಬೇರೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದ್ದರೆ ಆ ರೂಮಿನಲ್ಲಿ ಹೋಗಲು ಆಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಸಣ್ಣ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ಇರುವ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ, ಸುಖ, ಶಕ್ತಿ ಬೇರೆಯದರಲ್ಲಿ ಇರಲ್ಲ. ಇಗೊ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದು ನನ್ನ ಪಯಣಕ್ಕೆ ಸುಲಭವಾಯಿತು.

■ ರಾಘವೇಂದ್ರ ಕೆ.